

2. Ar lojalus bendradarbiavimo principas, garantuojamas ESS 4 straipsnio 3 dalimi (buvęs EB sutarties 10 straipsnis), turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybei narėi, ketinančiai taikyti jurisdikciją šios paslaugos atžvilgiu, nors pirmoji valstybė narė ją jau taiko, nustatoma pareiga prašyti pirmosios valstybės narės panaikinti jos suteiktą koncesiją, susijusią su šia audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, o šiai atsisakius tai padaryti – perduoti bylą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui paprašant, kad Europos Komisija pirmajai valstybei narėi pareikštų ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo (SESV 258 straipsnis), arba pačiai pareikšti ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo (SESV 259 straipsnis) ir susilaikyti nuo bet kokių fizinių ar teisinių veiksmų, kuriais išreiškiamas jos reikalavimas dėl jurisdikcijos šios paslaugos atžvilgiu, nebent – ir iki tol, kol – Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims jai palankų sprendimą?
3. Ar tas pats principas būtina reiškia, kad valstybė narė, kuri norėtų taikyti jurisdikciją audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos atžvilgiu, kai pirmoji valstybė narė ją jau taiko, prieš imdamasi bet kokių fizinių ar teisinių veiksmų, kuriais išreiškiamas jos reikalavimas dėl jurisdikcijos šios paslaugos atžvilgiu, ir neatsižvelgiant į antrajame klausime nurodytų procedūrų pradžia, turėtų:
  - a) konsultuotis su pirmąja valstybe narė, kad, jei įmanoma, būtų rastas bendras sprendimas ir (arba)
  - b) prašyti perduoti klausimą pagal minėtą Direktyvos 2010/13/ES 29 straipsnį įsteigtam ryšių komitetui ir (arba)
  - c) prašyti Europos Komisijos nuomonės ir (arba)
  - d) paraginti pirmąją valstybę narė, suteikusią koncesiją šiai audiovizualinės žiniasklaidos paslaugai, ją atšaukti, o atsisakymo atveju pasinaudoti toje pirmojoje valstybėje narėje egzistuojančiomis veiksmingomis teisminėmis procedūromis, kad užginčytų atsisakymą atšaukti koncesiją?
4. Ar atsakymui į antrąjį ir trečiąjį klausimus turi įtakos tai, kad už audiovizualinės žiniasklaidos reguliavimą atsakinga institucija turi nuo valstybės narės, kuriai priklauso, atskirą teisinį subjektiškumą ir atskiras veiklos priemones?
5. Ar tuo atveju, kai pirmoji valstybė narė audiovizualinės žiniasklaidos paslaugai yra suteikusi koncesiją, pagal SESV 344 straipsnį, siejamą su ESS 4 straipsnio 3 dalimi ir minėta Direktyva 2010/13/ES, antrosios valstybės narės nacionaliniam teismui draudžiama pripažinti, kad šios antrosios valstybės narės reguliavimo institucija pagrįstai laikė save kompetentinga kontroliuoti šią paslaugą, nes taip šis teismas netiesiogiai pripažintų, kad pirmoji valstybė narė klaidingai išaiškino savo jurisdikciją, ir netiesiogiai priimtų sprendimą dėl dviejų valstybių narių ginčo, susijusio su ES teisės aiškinimu ir (arba) taikymu? Ar tokiu atveju antrosios valstybės narės nacionalinis teismas turėtų apsiriboti šios reguliavimo institucijos sprendimo panaikinimu, motyvuodamas tuo, kad pirmoji valstybė narė aptariamai audiovizualinės žiniasklaidos paslaugai jau yra suteikusi koncesiją?

2022 m lapkričio 23 d. *Tribunal judiciaire d'Auch* (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *EP / Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)*

(Byla C-716/22)

(2023/C 83/12)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal judiciaire d'Auch

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: EP

Atsakovai: *Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)*

kita šalis: THOUX savivaldybė, atstovaujama mero

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sprendimas (ES) 2020/135⁽¹⁾ dėl Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos sudarymo yra iš dalies negaliojantis, tiek, kiek Susitarimu dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos pažeidžiami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1, 7, 11, 21, 39 ir 41 straipsniai, Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 3 dalis ir Chartijos 52 straipsnyje įtvirtintas proporcingumo principas, nes į jį nėra įtraukta nuostata, leidžianti Jungtinės Karalystės piliečiams, pasinaudojusiems teise laisvai judėti ir apsigyventi kitos valstybės narės teritorijoje, išlaikyti teisę balsuoti Europos Parlamento rinkimuose, neatsižvelgiant į tai, ar leidžiama dviguba pilietybė, ypač asmenims, kurie gyvena kitos valstybės narės teritorijoje daugiau kaip 15 metų ir kuriems taikoma Jungtinės Karalystės teisėje įtvirtinta „15 metų taisyklė“, o tai reiškia, kad atimama bet kokia teisė balsuoti asmenims, kurie neturėjo teisės balsuodami pasipriešinti Europos pilietybės praradimui, taip pat asmenims, kurie yra davę ištikimybės Britanijos Karūnai priesaiką?
2. Ar Sprendimas (ES) 2020/135, Susitarimas dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos, 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimų, pridėto prie Tarybos sprendimo 76/787 (EAPB, EEB, Euratomas)⁽²⁾ 1 straipsnis, 2006 m. rugsėjo 12 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas *Ispanija / Jungtinė Karalystė* (C-145/04), Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1, 7, 11, 21, 39 ir 41 straipsniai, Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 3 dalis ir 2022 m. birželio 9 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas *Préfet du Gers* (C-673/20) turi būti aiškinami taip, kad iš buvusių Sąjungos piliečių, pasinaudojusių teise laisvai judėti ir apsigyventi Europos Sąjungos teritorijoje, taip pat visų pirma buvusių Europos Sąjungos piliečių, nebeturinčių jokių teisių balsuoti dėl to, kad jie savo privataus ir šeimos gyvenimo teise naudojami Sąjungos teritorijoje daugiau kaip penkiolika metų ir negalėjo balsuodami pasipriešinti savo valstybės narės išstojimui iš Europos Sąjungos, dėl kurio jie neteko Europos [Sąjungos] pilietybės, atimama teisė balsuoti ir kandidatuoti Europos Parlamento rinkimuose valstybėje narėje?

⁽¹⁾ 2020 m. sausio 30 d. Tarybos Sprendimas (ES) 2020/135 dėl Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos sudarymo (OL L 29, 2020, p. 1).

⁽²⁾ OL L 278, 1976, p. 1.

**2022 m. lapkričio 30 d. Google LLC, Alphabet, Inc. pateiktas apeliacinis skundas dėl
2022 m. rugsėjo 14 d. Bendrojo Teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje
T-604/18 Google ir Alphabet / Komisija**

(Byla C-738/22 P)

(2023/C 83/13)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantės: Google LLC, Alphabet, Inc., atstovaujamos avocats G. Forwood, J. Killick ir N. Levy, dikigoros A. Komminos, abogado A. Lamadrid de Pablo, Barristers D. Gregory ir H. Mostyn, KC M. Pickford, Rechtsanwalt J. Schindler, ir Barrister-at-Law P. Stuart

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Application Developers Alliance, Computer & Communications Industry Association, Gigaset Communications GmbH, HMD global Oy, Opera Norway AS, buvusi Opera Software AS, BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, buvusi Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), FairSearch AISBL, Qwant, Seznam.cz, a.s., Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV

Apeliančių reikalavimai

Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą;